

- f) lægelig revalidering, herunder ydelse, vedligeholdelse og fornyelse af proteser og ortopædiske hjælpemidler, som nærmere foreskrevet.

Artikel 14.

Hvor en i medfør af artikel 2 afgivet erklæring er gældende, skal den i artikel 8 omhandlede læge- og hospitalsbehandling som minimum omfatte

- a) behandling af praktiserende læge, herunder om muligt besøg i hjemmet;
- b) specialistbehandling på hospital for indlagte og ambulante behandlede patienter samt — om muligt — den uden for hospitalerne til rådighed stående specialistbehandling;
- c) den af en praktiserende læge eller anden autoriseret person ordinerede nødvendige medicin; og
- d) hospitalsindlæggelse, om nødvendigt.

Artikel 15.

Hvor en medlemsstats lovgivning gør retten til den i artikel 8 omhandlede læge- og hospitalsbehandling betinget af, at den pågældende eller hans forsøger har tilbagelagt en ventetid, skal betingelserne vedrørende denne ventetid være af en sådan art, at de personer, som normalt hører til den berettigede personkreds, ikke mister retten til den nævnte ydelse.

Artikel 16.

1. Den i artikel 8 omhandlede læge- og hospitalsbehandling skal ydes, så længe trangtilfældet vedvarer.

2. Hvor en modtager ikke længer tilhører den berettigede personkreds, kan hans fortsatte adgang til læge- og hospitalsbehandling for et sygdomstilfælde, der opstod, mens han tilhørte denne personkreds, begrænses til et nærmere bestemt tidsrum, der ikke må være kortere end 26 uger. Hjælpen skal dog ikke ophøre, så længe den pågældende modtager dagpenge under sygdom.

3. Uanset bestemmelserne i stk. 2 skal varigheden af læge- og hospitalsbehandling forlænges, hvor det drejer sig om nærmere bestemte sygdomme, der er anerkendt som medførende langvarig behandling.

Artikel 17.

Hvor modtageren eller hans forsøger efter lovgivningen i en medlemsstat skal deltage i udgifterne ved den i artikel 8 omhandlede læge- og hospitalsbehandling, skal reglerne om en sådan delvis betaling af udgifterne være af en sådan art, at modtageren ikke kommer i en økonomisk vanskelig situation, og at det ikke går ud over de lægelige og sociale ydelsers effektivitet.

Afsnit III. Dagpenge under sygdom.

Artikel 18.

Enhver medlemsstat skal under nærmere foreskrevne omstændigheder sikre de berettigede personer dagpenge under sygdom i det i artikel 7, b), omhandlede tilfælde.

Artikel 19.

I det i artikel 7, b), omhandlede tilfælde skal retten tilkomme

- a) samtlige arbejdstagere, herunder lærlinge; eller
- b) nærmere bestemte grupper af den erhvervmæssigt beskæftigede del af befolkningen, udgørende mindst 75 pct. af samtlige erhvervmæssigt beskæftigede personer; eller
- c) samtlige indbyggere, hvis indtægt og formue under trangtilfældet ikke overstiger de i henhold til bestemmelserne i artikel 24 foreskrevne grænser.

Artikel 20.

Hvor en i henhold til artikel 2 afgivet erklæring er gældende, skal retten i det i artikel 7, b), omhandlede tilfælde tilkomme

- a) nærmere bestemte grupper af arbejdstagere, udgørende mindst 25 pct. af samtlige arbejdstagere; eller
- b) nærmere bestemte arbejdstagere i industrivirksomheder, udgørende mindst 50 pct. af samtlige i industrivirksomheder beskæftigede arbejdstagere.

Artikel 21.

Den i artikel 18 omhandlede hjælp skal udgøre en periodisk ydelse og skal,

- a) hvor de berettigede personer er arbejdstagere eller grupper af den erhvervmæssigt beskæftigede del af befolkningen